

Czy Aleksandr Walterowicz Litwinienko musiał umrzeć?

Autor tekstu: **Borys Korczak-Sielicki**

Julia Swietlicznaja, która przeprowadziła rozmowę z [Litwinienką](#) w ubiegłym roku twierdzi, że Litwinienko cierpiał na brak gotówki i obiecywał istną kopalnię tajnych akt szkalujących Putina.

Skąd ta nienawiść do swego szefa?

Sasza Litwinienko był aresztowany w Rosji za działalność niezgodną z prawem, zaaresztowany i uniewinniony wyjechał nielegalnie do Anglii przy pomocy drugiego Saszy, czyli Aleksandra Goldfarba z Fundacji Swobód Obywatelskich.

Czy ma to jakikolwiek związek z Bierzowskim, ukrywającym się w Londynie, lub z dawnymi właścicielami molocha olejowego Manetap-Jukos; Władimira Dubowa i Leonida Newzlina mieszkającymi obecnie w Izraelu, dokąd wywiali po zawaleniu się Jukosa?

Jak wiemy, Jukos zbankrutował 1.8.2006 roku.

Rzekomo jeszcze w Rosji Litwinienko miał rozkaz zabicia Bierzowskiego. Spotkali się w Anglii i zaprzyjaźnili.

Z jakiego powodu FBI przesłuchuje dawnego agenta KGB Juri Szweca, mieszkającego na przedmieściach Waszyngtonu, który rzekomo zebrał poważną dokumentację na temat Litwinienki? — nie wiem. Wiem że Szvec, (występuje tu w USA jako Yuri Schvets i reklamuje się jako spec od spraw dziwnych, dziwniejszych i najdziwniejszych), pracował jako agent KGB w waszyngtońskiej rezydenturze pod przykrywką dziennikarza. W tym czasie zrekrutował dwóch „kretów”, którym dał zakodowane imiona, jak „Sputnica” i „Sokrates”. Niektóre źródła, a w szczególności Wiktor Czerkasin, twierdzą, że „Sokrates” i „Sputnica” to John Helmer i Claudia Wright. Yuri Schvets nawiał z ZSRR, dostał azyl w USA i prowadzi, jak twierdzi, najlepszy Instytut Kontrwywiadu. Hmmmmm.

John Helmer zasłynął z afery związanej ze swą kochanką, z którą mieszkał w Moskwie — Eleną Dolecką, a Claudia Wright to dziennikarka. Na ile te informacje są prawdziwe — trudno powiedzieć.

Mroczny świat dawnych agentów KGB zbiegłych na zachód i starających się „wyjść na ludzi” jest nie do zgłębienia.

Źródła dobrze poinformowane powiadają, że Juri Szvec opracowywał razem z Litwinienką plany mające wywołać kryzys polityczny Kremla na najwyższym szczeblu. Jak na razie kryzysu takiego nie ma.

Docierają do mnie echa połączeń Litwinienki z Marc'iem Rich'em, którego prawdziwe nazwisko lata temu brzmiało — Marc David Reich, i sprzedaży materiałów nuklearnych Izraelowi przez siatkę w Zurychu. Marc Rich nawiał z USA do Szwajcarii w 2001 roku, by uniknąć odsiadki za nielegalne transakcje olejowe z Iranem.

Ptaszki śpiewają na drzewach, że Litwinienko miał połączenia z izraelską mafią, z Czezeńcami, że był pod ścisłą obserwacją francuskiego oddziału Interpolu i grupy CIA Valerii Plame powiązaną z Brewster Jennings & Associates, frontem, mającym być przykrywką dla Plame.

Valeria Plame to obecnie słynna żona ambasadora Josepha Wilsona, słynnego z krytyki administracji Busha i wojny w Iraku.

Administracja USA wyjawiając Plame jako agentkę CIA w jakiś sposób ostrzegła Litwinienkę, że CIA jest na jego tropie. Czyżby wice-prezydent USA miał w tym jakiś cel? Pan Libby i wielu innych w chwili pisania tego są na sprawie sądowej, oskarżeni o wydanie pani Plame jako agentki CIA.

Sprawa trwa.

Ptaszki również ćwierkają, że Litwinienko miał dość dziwne połączenia w USA z American-Turkish Council, który jest podejrzewany, jak i ci powyżej, o współdziałanie z izraelsko-rosyjską mafią.

Z tego, co mogę wykoncypować, Litwinienko usiłował współpracować z wszystkimi wywiadami i ugrupowaniami, od których można było wyciągnąć pieniądze.

Nie sądzę, by dość niskiego kalibru agent FSB miał aż tak nieograniczony dostęp do akt

tajnych. Nie wierze, by sam Putin wydał rozkaz zabicia Litwinienki.

Swietlicznaja powiada, że za każdą informację o Putinie i jego związku z aferą Jukosu Litwinienko żądał 15.000 funtów.

Od kogo Litwinienko dostawał aż takie sumy i ile informacji o rzekomym udziale Putina w aferze Jukosu przemknęło do wiadomości zachodnich wywiadów a w szczególności Mossadu?

Czy prawda jest, że Litwinienko, jak podszeptuje FSB, zajmował się sprzedażą Polonium 210 do Iranu, i po jaką cholere potrzebne to Iranowi?

Czy Iran w swych zamiarach zniszczenia Izraela planował użycie Polonium 210?

Romans Rosji z Iranem był i jest kością w gardle Izraela, a co za tym idzie, Stanów Zjednoczonych, które od lat przyjęły rolę muskularnej niańki dość niewdzięcznego bachora.

Tego rodzaju echa docierają do aktualnych i byłych agentów służb specjalnych na wschodzie i na zachodzie.

Putina spotkałem raz w Wiedniu w początku lat 70.

Typowy, po dobrej szkole oficer KGB. Inteligentny, spokojny, zrównoważony i rozważny w czynach i słowach.

Człowiek zdecydowanie niebezpieczny, działający z rozwagą i pewnością siebie wynikającą z dobrego przestudiowania akcji.

KGB/FSB nie zostawiało śladów, nie unosiło się ambicjami i nie paprało operacji tak prostych jak zabicie oponenta.

Czy ten rozważny Wołodia zaryzykowałby swoją reputację, by zgładzić Litwinienkę, pozostawiając szeroki szlak dowodów?

Ślady Polonium 210 wiodące od Londynu do Moskwy i z powrotem nie wyglądają mi na działanie FSB, które jedynie zmieniło nazwę z KGB. Metody, cele i dokładność działań pozostały te same.

Komu by więc zależało na usunięciu nierealnego zagrożenia dla Putina?

Wysuwają się koncepcje;

1. Litwinienko chciał za dużo, a za mało dawał.
2. Litwinienko zaczął szantażować skąpego klienta.
3. Litwinienko stał się niebezpieczny dla Mossadu. Mossad, by osłabić władzę Putina i jego wpływy w Iranie oraz by ukarać Litwinienkę za niedotrzymanie umów zrobił to, co umie — uziemiło Litwinienkę, pozostawiając szeroki ślad wiodący do Moskwy.
4. A może to zemsta Michaiła Chodorowskiego z za krat za zaważenie się Jukosu, utratę wolności, fortuny i wielu innych wartości, o których Michaił marzył jeszcze jako młody i bardzo czerwony komsomolec. Siedzi teraz nieszczęśliwiec w obozie Krasnokamieńsk, oblast Czita.
5. Litwinienko uległ wypadkowi z Polonium 210 i został napromieniowany.
6. Litwinienko szantażował rosyjskich agentów i biznesmenów i przekroczył próg nieopłacalności.
7. Wywiad brytyjski wystraszył się skandalu i zdecydował się na usunięcie Litwinienki.
8. Bierzowski, który się przyjaźnił z Litwinienką poczuł się zagrożony i zdecydował się na kesim-kesim.
9. Putin zgłupiał i kazał Litwinienkę „unicztożyć”.
10. Biały Dom stracił do reszty rozsadek i zakuckał Saszę.

Jakakolwiek z tych wersji jest prawdziwa — Litwinienko musiał umrzeć.

Borys Korczak-Sielicki

Ur. 1939 w Wilnie. W roku 1964 uciekł z PRL do Danii przez "zieloną granicę". W latach 1973-1980 był podwójnym agentem: CIA, gdzie był odpowiedzialny za operacje w Europie Środkowej i Wschodniej, w ramach tego infiltrował KGB, gdzie doszedł do rangi majora. W roku 1981 został postrzelony w USA. Jako "kret" pracujący wewnątrz KGB został odznaczony przez Pentagon. W ostatnich latach był doradcą kongresmana Jamesa Trafficanta w amerykańskim Kongresie. Został

uhonorowany medalem "Cold War Victory". W 1996 r. jako pierwszy były agent wytoczył CIA proces o odszkodowanie. Napisał książkę "The Dark Side of the Sun". W latach 60. i 70. publikował w paryskiej "Kulturze". Zna 11 języków. Żonaty od 1971 r., ma dwójkę dzieci. Hobby: szachy, polityka, historia i książki. Obecnie ma obywatelstwo amerykańskie i mieszka w Waszyngtonie.

[Strona www autora](#)

[Pokaż inne teksty autora](#)

(Publikacja: 11-02-2007)

[Oryginał.](http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,5265) (<http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,5265>)

Contents Copyright © 2000-2008 by Mariusz Agnosiewicz
Programming Copyright © 2001-2008 Michał Przech

Autorem tej witryny jest Michał Przech, zwany niżej Autorem.
Właścicielem witryny są Mariusz Agnosiewicz oraz Autor.

Żadna część niniejszych opracowań nie może być wykorzystywana w celach komercyjnych, bez uprzedniej pisemnej zgody Właściciela, który zastrzega sobie niniejszym wszelkie prawa, przewidziane w przepisach szczególnych, oraz zgodnie z prawem cywilnym i handlowym, w szczególności z tytułu praw autorskich, wynalazczych, znaków towarowych do tej witryny i jakiegokolwiek ich części.

Wszystkie strony tego serwisu, wliczając w to strukturę podkatalogów, skrypty JavaScript oraz inne programy komputerowe, zostały wytworzone i są administrowane przez Autora. Stanowią one wyłączną własność Właściciela. Właściciel zastrzega sobie prawo do okresowych modyfikacji zawartości tej witryny oraz opisu niniejszych Praw Autorskich bez uprzedniego powiadomienia. Jeżeli nie akceptujesz tej polityki możesz nie odwiedzać tej witryny i nie korzystać z jej zasobów.

Informacje zawarte na tej witrynie przeznaczone są do użytku prywatnego osób odwiedzających te strony. Można je pobierać, drukować i przeglądać jedynie w celach informacyjnych, bez czerpania z tego tytułu korzyści finansowych lub pobierania wynagrodzenia w dowolnej formie. Modyfikacja zawartości stron oraz skryptów jest zabroniona. Niniejszym udziela się zgody na swobodne kopiowanie dokumentów serwisu Racjonalista.pl tak w formie elektronicznej, jak i drukowanej, w celach innych niż handlowe, z zachowaniem tej informacji.

Plik PDF, który czytasz, może być rozpowszechniany jedynie w formie oryginalnej, w jakiej występuje na witrynie. **Plik ten nie może być traktowany jako oficjalna lub oryginalna wersja tekstu, jaki zawiera.**

Treść tego zapisu stosuje się do wersji zarówno polsko jak i angielskojęzycznych serwisu pod domenami Racjonalista.pl, TheRationalist.eu.org oraz Neutrum.eu.org.

Wszelkie pytania prosimy kierować do redakcja@racjonalista.pl